

תת"ע 975/06/21 - מדינת ישראל נגד עירית עובדיה

בית משפט השלום לטעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 975-06-21 מדינת ישראל נ' עובדיה (עובדיה)
תיק חיזוני: 26150469083

בפני כבוד השופטת שני שטרן המשיבת נגד המבקשת	מדינת ישראל באמצעות תביעות תעבורה תל אביב עירית עובדיה באמצעות ב"כ עו"ד שי עובדיה
--	--

החלטה

בפני בקשה, לפסיקת הוצאות, כולל שכר טרשת עורך דין לאחר שהמשיבת, המדינה, חזרה בה מן האישום.

השלשלות העניינים

בתאריך 02.09.2020 נרשם על שם המבקשת ד"ח בגין עצירת רכב על המדרכה במקום שלא הוסדר להעמדת רכב וחניתו בניגוד לתקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה.

לטענת המבקשת, לא ידעה על קיומו של הדו"ח עד ליום בו קיבלתה אזהרת תשולם כפל קנס. התברר כי הדו"ח ניתן עת שעמדה בחנייתה הפרטית, אך לטענתה.

המבקשת הגישה בקשה להשפט, לאחר, שלטענתה, נדחתה בקשה לביטול הקנס.

הדיון נערך ביום 12.10.2021 וכבר בפתח הדיון בקשה המאשימה לחזור בה מכתב האישום בהתאם לפי סעיף 94(א) לחוק סדר הדין הפלילי, בהסכמה ומשכך הוריתי על מחיקת כתוב האישום וסגירת התקיק.

טענות הצדדים

טענות המבקשת, בתמצית:

1. כנגד המבקשת הוגש כתוב אישום סרק בגין דו"ח שניtan לבקשת עת העמידה את רכבה בחנייתה הפרטית הרשומה על שמה ברשם המקרקעין.

2. המבקשת פנתה במספר הזדמנויות למאשימה, אילו טענותיה היו נופלות על אוזניים קשיבותם האירוע היה מסתiem זמן רב קודם לכן, בעליות נמוכות יותר ולא עוגמת נשפ.

- .3. בתאריך 22.12.2021 פנה ב"כ המבוקשת למשטרת ישראל לצורך בירור בעניין דוח הchnia שמעולם לא נמסר לבקשת בזמן וביום 23.12.2020 אושרה פנitem ונתקל לראשונה העתק הדוח.
- .4. לאחר מספר פניות, ביקשה המבוקשת את יומה בבית המשפט.
- .5. ביום 1.6.2021 או בסמוך לכך נשלחה לבקשת הזמן לדין ונקבע מועד דיון. ביום 14.6.2021 שלח בא כוחה של המבוקשת פניה נוספת בצוות מסמכים התומכים בענטו כי המבוקשת חantha בחנייתה הפרטית וביקש לבחון שוב את הדברים בכך ליתר את הדיון.
- .6. לטענותו, ערבות הדיון ניסה ליצור קשר עם מי מנכיגי משיבה על מנת להביא למחיקת האישום וליתר את הדיון אולם המענה שקיבלו הוא כי בהלים מסווג דוח חניה לא ניתן להיפגש עם טובע ויש להגיע לדין.
- .7. ביום 31.10.2021, 6 ימים לאחר מועד הדיון, קיבלת המבוקשת הודעה שכורתה "ביטול דוח הזמן לדין" ובזה נכתב: "לאחר בדיקת מכלול הנסיבות בעניינך, החליט טובע לבטל את הדוח שבנדון. לפיכך הזימן שבידך מבוטל". הודעה זו ממחישה את העולה שנגרמה לבקשת ואת השירות שנהגה כלפי המשימה בכך לheid כי הבקשה לפסיקת הוצאות צודקת וראואה.
- .8. נכון העבודה כי עיון בחומר הרاءות הביא לתוצאה של חזרה מהאישום יש לקבוע כי מלכתחילה לא היה יסוד לאשמה.
- .9. התביעה לא בינה כראוי את טענות המבוקשת אשר הופנו אליה ולמעשה כפתה על המבוקשת הליך משפטי מיותר.
- .10. לשיכום, בא כוח המבוקשת ביקש לפסק הוצאות לטובת המבוקשת על סך 3000 ₪ וזאת נכון לפסד יום עבודה, שכר טרחה בגין התיעצות, הגשת הודעות ובקשות, יציג בדיון ואף הגשת בקשה זו.

לבקשת אף לא צורפו כל אסמכתאות בין הוצאותיה של המבוקשת.

תגובה המשיבה, בתמצית:

ה浼וקשת ביקשה להישפט ובעומם שלב לא ביקשה חזרה מאישום או נפגשה עם נציג המשימה בכך ליתר את הצורך בדיון.

- .1. כנגד המבוקשת הוגש כתוב אישום בגין העמדת רכב וחנייתו מקום בו לא הוסדר להעמדת רכב וחנייתו. השוטרת ראתה את הרכב נשוא כתוב האישום חונה על המדרסה עם גלגולו ובטרם כתיבת הדוח ניסתה ליצור קשר עם המשיבה ללא הצלחה.
- .2. אין מדובר בדיון אשר אין יסוד לאשמה והשוטרת פعلا כשרה והפעילה שיקול דעת.
- .3. בתאריך 31.12.2020 ב"כ המבוקשת פנה בבקשת כי ינתן לבקשת יומה בבית המשפט. גם

בבקשת הדואר האלקטרוני המצורף לבקשתו, מבקש הסניגור ליצור קשר עם תובע בכדי להגיע להסדר ולא מבקש חזרה מכתב האישום. בשום שלב בא כוחה של המבקשת לא הגיע למשרדי התביעה על מנת לקבוע פגישה ולהעלות טענותיו לפני קיומו של הדיון.

4. בעת הגשת כתב האישום כנגד המבקשת, סקרה המשיבה כי יש די ראיותلقואורה וכי ישנו סיכוי סביר להרשעה ולהוכחת האשמה בעבירה המיוחסת לנאשמה.

5. נסח הטابו שצורף לבקשת נושא כתובת "אל על 5 הרצליה" ולא "נורדאו 1 הרצליה" שהוא הכתובת הרשומה בדו"ח. בנוסף, בנסח הטابו תחת "הצמודות" לא מופיע כלל חניה. על אף זאת חזרה בה המשימה מאישום בתיק דן.

6. למבקשת לא נגרם כל נזק אחר והוא זו שביקשה את יומה בבית המשפט גם שמדובר בדיון אחד בלבד ללא כל טרחה למי מהצדדים. כבר בפתח הדיון התובעת חזרה מהאישום ללא כל טרחה מיותרת למי מהצדדים.

7. לא ניתן לקבוע כי לא היה יסוד לאשמה וכי המשיבה נקטה בדפוס פעולה קיצוני של אי סבירות בולטת בהגשת כתב האישום.

8. לא מתקיימות נסיבות אחרות המצדיקות פסיקת הוצאות.

9. הבקשת להוצאות הינה בבחינת חוסר סבירות והגינות, תוך גירימת טרחה מיותרת כאשר ההליכים בתיק התנהלו ב邏輯יות וביעילות.

תגובה המבקשת לטענות המשיבה:

1. יש לדחות על הסוף את טענת המשיבה לפיה, המבקשת בבקשתה את יומה בבית המשפט ובشום שלב לא בבקשתה חזרה מאישום או נפגשה עם נציג המاشימה בטרם הדיון על מנתלייתר את הדיון. לטענותו, פנה באופן אישי למוקד הטלפוני ובכתב ובכל פעם קיבל את התשובה כי לא ניתןלייתר את הדיון וכי לכל היותר התובע יפגש עמו ביום הדיון.

2. באשר לטענה לפיה השוטרת ניסתה ליצור קשר עם המבקשת ללא הצלחה, המבקשת לא קיבלה כל פניה בשעת כתיבת הדו"ח ואף לא קיבלה את הדו"ח עצמו ורק כאשר קיבלת אזהרת כפל קנס גילתה כי נרשם לה דו"ח בין חניה שלא כחוק.

3. מדובר בדו"ח שאין לו בסיס לאשמה, רכבה של המבקשת לא עמד על המדרכה אלא במפרץ חניה שנועד לשם חניית הרכב של המבקשת שהינה בעלת הקרקע.

4. ב"כ המבקשת חזר ופונה בבקשת לבטל את הדו"ח אך הריאות לא זכו להתייחסות עניינית עובר לידיון. כמו כן, ביקש להגיע ולהיפגש עם נציג התביעה ואילו נציג התביעה מסרו לו שאין בקשר טעם.

5. בנוגע לכתחובת בנסח הטابו: המבקשת צירפה תמונות שלשיטה מלמדות כי אין מדרגות ברחוב נורדאו 1, המשכו של רחוב מפרץ החניה. המבקשת צירפה תמונות שלשיטה מלמדות כי אין מדרגות ברחוב נורדאו 1, המשכו של רחוב

נורדו 1 הינו רחוב אל על 15 הנשק אליו במרחב החניה שמסומן בנסח הטابו באות א ומהוות הצמדה לשטחה הפרטיו של המבוקשת.

6. ב"כ המבוקשת שב והפנה לפסק דין בעניין חיון לעיל וחזר על טענותו בבקשת המקורית כי המשיבה לא בohana כראוי את חומר הראות שאם הייתה עשויה כן לא היה מוגש כתוב האישום מלכתחילה לחילופין, לא הייתה חוזרת בה מהאישום בבוקר הדיון.

דין והכרעה

המסגרת המשפטית

הבקשה לחוב המדינה בהוצאות מושחת על סעיף 80 לחוק העונשין, תשל"ג-1977:

"**משפט נפתח לאחר ריקובלנה וראביה המשפט של אהיה יסוד להאשמה, אושרא הנסיבות ואחרותה מצדיקות זאת, רשאי הוא לצלות כי אוצרה המדינה ישלם לנואשם הוצאה הגדנתויפוי עמל מעצרא או מסרובי של האשמה שהממנה זו כה,**
אובל לאישום שבוטל פיסעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב 1982-
במסכם שיראה לבית המשפט; במשפט שמנה לקובLER שראי בית המשפט ליעלה קובלタル מכם אמר."

החוק קבע שתי עילות לקבלת הוצאות ופייצויים מאוצר המדינה האחת, "לא היה יסוד לאשמה" והשנייה, כאשר התקיימו "נסיבות אחירות מצדיקות זאת", בשל אישום שהסתיים בזכוי, או שבוטל בהתאם לסעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי.

a. כתוב האישום נמחק בהתאם לסעיף 94(א) לחסד"פ ומכך, הסתיים המשפט במחיקת כתוב האישום, ולא לאחר חזרה בהתאם לסעיף 94(ב), המביאה לזכויו הנואם. לעומת זאת, המבוקשת לא זוכתה מהעירה המיוחסת לה, אלא, כתוב האישום נמחק, כלל היה. שכן, אין המבוקשת עומדת בתנאי החוק.

b. למללה מן הצורך אציין כי, בראע 99/960 **מקמילן נ. מדינת ישראל** נקבע: "...נקבע בחוק כי זכויו שלעצמו אינו מספיק לשם תשלום הוצאות או פייצויים..... קביעת כלל, שעלה-פיו כל מקרה של חזרה התביעה מאישום ייחשב כהסכמה של התביעה לזכויי "מוחלט", לא רק שאינו משקף את עמדת התביעה, הוא גם אינו ראוי. פירוש זהה לחזרה מסוים עלול להיות תמרץ שלילי לتبיעה לחזרה מן האישום באותו מקרים אשר בהם היא תהיה סבורה שיש הצדקה לכך. חושני, שפירוש זהה יביא להימנע מהזדה מאישום בשל המשמעות שיש לו לעניין חוב המדינה לשאת בהוצאות ההגנה של הנואם". הפסיקה מפרשת עיליה זו באופן מצומצם ודוקני וכי להיכנס תחת כנפייה של עילה זו על המבוקש הנintel להוכיח כי "מצב קיצוני של אי סבירות מוחלטת" או כאשר מדובר במקרים בהם פועלו רשיונות התביעה בזדון, חוסר תום לב וברשלנות חמורה ביותר.

c. לא ניתן לקבוע כי בעת רישום הדוח לא היה לשוטרת יסוד להניח כי המבוקשת העמידה את רכבה בניגוד

לחוק. גם אם נפלה שגגה ברישום הדו"ח, אין מדובר בפעולה שנעשתה בזדון, בחוסר תום לב, ברשנות חמורה ביותר או באי סבירות מהותית ובולטת.

ד. נסח הטابו אכן נשא את הכתובת "אל על 5 הרצליה" ואילו הדו"ח נשא את הכתובת "נורדאו 1 הרצליה" ולא הוכח כי מדובר באותה הכתובת. כמו כן, נסח הטابו, על פניו, אינו כולל הצמדה מסווג 'חניה'. לפיכך, לא ניתן לקבוע כי כתוב האישום אכן הוגש כשאין יסוד לאשמה.

ה. כבר בפתח הדיון הראשון שנערך בפני, ביקשה המאשימה לחזור בה מכתב האישום.

ו. המכתב שקיבלה המבוקשת, לפיו המאשימה חזרת בה מן האישום והדיון אשר נקבע בעניין מבוטל, אף שנכתב ונשלח באיחור וזאת לאחר שהתקיים הדיון בפני מלמד כי רשות התביעה פעלן בהוגנות ולא מצאת כי מדובר ברשנות קיצונית או באי סבירות קיצונית.

יכול, והיה מקום כי רשות התביעה יבחנו טענות המבוקשת טרם מועד הדיון וטרם הגשת כתוב האישום. יחד עם זאת, עסקין בגופו תביעה שונים (מפני' ואגף התביעה) ומכל מקום, התביעה חזרה בה מכתב האישום, מיד עם הציג הראיות באופן בלתי אמצעי לתובעת.

ז. המשיבה לא פרטה מהם הנימוקים לחזרה מאישום ואולם, יובהר, כי לא נערכ בירור בנוגע לסוגיות הבעלות בשטח ומהתמכנות המצויות בתיק, סברתה של השופרת רושמת הדו"ח כי מדובר בchnerה על מדרכה, אינה משוללת כל יסוד.

ח. לא התקיימו נסיבות אחרות המצדיקות הטלת הוצאות.

לסיכום

במקרה שלפני, המשיבה הגיעו לכל מסקנה כי יש לבטל את האישום כנגד המבוקשת עוד טרם ההקראה וזאת לאחר בחינת טענות המבוקשת ומשכך, פעלה באופן סביר. המבוקשת התייצבה לדין אחד בלבד. הנסיבות אין מעידות על חומרה בהתנהלות המשיבה כלפי המבוקשת ומשכך, במקרה דנן לא מצאת כי התקיימו נסיבות אחרות המצדיקות הטלת הוצאות.

המבקשת לא צרפה כל אסמכתא בנוגע להוצאות משפט.

מקום בו המבקשת כלל לא זוכתה, לא היה מקום להגיש הבקשה וצדקה המשיבה בטענתה לפיה הבקשה לפסיקת ההוצאות היא זו שמכבידה על הצדדים.

הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, ט"ו שבט תשפ"ב, 17 ינואר 2022, בהעדר
הצדדים.